

DIALOG - DIREKT # 18

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Norberg. Snart är det dags för de "tre dagarna i september", denna arbetshelg där gemensamma riktlinjer för Moralisk upprustnings arbete stakas ut.

Jag hade tänkt formulera några inspirerade tankar inför Norberg men kom inte längre. Om det sen var sommarvärmen, TV-sändningar från OS eller andra orsaker, så fann jag att inspirationen tröt. Det finns dock alltid en oväntad lösning när man kört fast och när man ger sig tid till stillhet. Min tanke var: Be Ove och Jan formulera tre tankar var om Norberg.

Samma dag damp ett brev från Ove ner i brevlådan. Han och Ingalill var med i Caux när en grupp talade om Norbergsmötet. Ove skriver om några idéer som kom fram:

"Gunnar S vill gärna utveckla sina planer om Alnäs' framtid och en eventuell ombyggnad av ateljén.

"Odd Engström har jag inte hört något från. Vi behöver alla be för att vi får det rätta tillfället att träffa honom innan den 5/11 (då han kommer till Alnäs, red anm). Jag hoppas några såg honom och Håkan Hagegård och Bert Karlsson i Lasse Holmkvists program "Mot sommarnatten" och läste hans artikel i Sv. Dagbladet. Han gillar människor som har visioner och som försöker genomföra dem. Vi bör ta tid i Norberg och förbereda den sammankomsten.

Jag frågar mig om det är något från förra årets Norberg, som behöver tas upp och som kan bli en samlande uppgift för oss? Kanske det är

väldigt mycket och överväldigande vi vill se förvandlat i vårt land, men det viktiga är ju vad Gud vill skall ske nu. Kanske är det något han redan gav oss förra året. Varför inte ta fram protokollet och studera dem?

Vad som sker i Östeuropa är viktigt. Vem kan ge en aktuell bild av det?

Vägen till inre frihet var ett tema på morgonmötena i Caux i början av juli. Finn Harald önskade att vi kunde ha något liknande i Norberg. Vem/vilka kan i så fall förbereda det?

Det pratas mycket om fiffel- och mygel-Sverige. Jag funderar på hur får vi fram hederligheten. Idag finns det de som skäms för att de är hederliga. Hur vänder vi situationen och får myglarna att skämmas och börja bli hederliga?

Jag ber för att alla som får dialogbrevet tar in Norberg i sina hjärtan och frågar Gud vad som skall ske där. Ännu är inga beslut tagna om programmet. Allt är öppet." Ove Jensen

Jag ringde till Jan och överrumplade honom. När han hade samlat sig och tänkt på saken, kom han tillbaka med följande detaljrika och frågointensiva punkter:

"1. Heltidsarbetarnas uppgift i dagens samhälle.

Behövs de, vad är deras uppgift?

Hur blir man heltidsarbetare, för hur lång tid?

Vem kan bli det, vad fordras? Kan man dela upp heltidsarbetare i olika grupper (precis som vi har olika yr-

kesgrupper med specialinriktning)?

Gäller någon viss ålder? Är det någon skillnad mellan en heltidsarbetare och en yrkesarbetande?

Vilka är de ekonomiska förutsättningarna? Är det heltidsarbetarnas ensak? Är det någras ansvar eller allas?

Finns det heltidsarbetare med en kallelse? Finns det heltidsarbetarträning? Vad är målsättningen i de olika fallen?

Hur skall heltidsarbetare relatera till varandra och de yrkesarbetande?

Kan MRA fungera utan heltidsarbetare, i så fall, hur?

2. Hur håller vi kontakt med MRA's världsfamilj och vem gör det?

Varje år hålls konsultationer med aktuella ämnen och uppgifter och i god tid förberedda. Det blir fler och fler konferenser runt om i världen och behoven växer. Handen på hjärtat, vad känner jag inför detta? För mycket, orkar inte tänka på det? Vi talar nästan inte om det. Någon?! sköter om det. Det borde vara en gemensam angelägenhet. Vem representerar oss? Hur ordnar vi finanserna? Hur får vi del av det som händer från den/de som åker? Kan man satsa både hemma och ute i världen? Vad med alla behov runt Östersjön?

3. Enheten alla vill ha men till vilket pris?

Relationer frodas ofta på illusioner och testas av verkligheten. Kampens tillfälliga natur hjälper oss att låta rätt sorts kärlek flöda, men...

Det härliga vore att vara totalt fri vid alla tillfällen!

Du dömer andra därför att du är ovillig att acceptera andra som de är.

"Du har behag till sanning i hjärtegrunden, så lär mig

då vishet i mitt innersta!"

Att älska betyder: jag ger dig vad jag är och vad jag kan göra.

Ingen kan vara allt, men alla måste vara något."

Jan Franzon

Följande rader från Hildegard får avsluta för denna gång:

"Frågorna är många och svaren få. Vad är det vi människor söker? Självt tror jag inte att vi kan få alla svar vi vill ha. Låt dem vara litet fördolda för oss. Det gör livet en aning mer spännande, tror jag. Dessutom har Gud då chansen att svara vid rätt tidpunkt. Det blir inga generella svar utan perfekt anpassade till den som frågar och undrar. Vi vet ju att vi alltid är välkomna till Gud, antingen det är världsfrågor eller de enkla vardagliga frågorna vi vill ha svar på. Låt oss också behålla respekten för Guds tid. Han vet den rätta tidpunkten. Under tiden hinner vi utvecklas och mogna. Antero, jag känner igen mig själv i det du skriver om att var aktivist. I yngre dar skulle jag först ha saker gjorda och sedan? Men på äldre dar har jag börjat förstå att det praktiska och det andliga hör ihop. Det är liksom kropp och själ. Fast ibland kan man behöva litet extra tid för att som afrikana säger: "invänta sin själ". Det som betytt mycket för mig de senaste åren är att läsa böcker som ger andlig föda. Låt det bli ett behov hos oss att sköta om både vår kropp och vår själ.

Hildegard Måhl

Jag inspireras av att höra människors erfarenheter, liksom Hildegards härovan. Det som tynger mig mest är de gemensamma beslut som måste tas. Är det någon annan som känner likadant?

Antero